

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla, soudce Mgr. Jana Šmakala a soudkyně Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobkyně: **Olympic Palace s. r. o.**, IČO 03893189,
sídlem Zámecký vrch 618/41, Karlovy Vary,
zastoupená advokátem Mgr. Danielem Schmiedem,
sídlem Vinohradská 34/30, Praha,

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**,
sídlem Masarykova 427/31, Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. 19472/23/5000-10612-703694 ze dne 20. 6. 2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Řízení před správními orgány

- 1. Úřad práce České republiky – Krajská pobočka v Karlových Varech (dále také „poskytovatel“) poskytl v roce 2017 žalobkyni dotační příspěvky v celkové výši 530 400 Kč na realizaci projektu – Podpora odborného vzdělávání zaměstnanců II. Účelem

poskytnuté dotace bylo zabezpečení vzdělávacích aktivit spočívajících v realizaci jazykových kurzů v anglickém a německém jazyce a úhrada mzdových nákladů projektu.

2. Následně Finanční úřad pro Karlovarský kraj zahájil v roce 2021 u žalobkyně daňovou kontrolu, načež jí vyměřil odvod za porušení rozpočtové kázně v celkové výši 530 400 Kč (celkem 20 platebními výměry). Podle orgánu finanční správy žalobkyně rozdělila předmět zakázky na samostatná plnění, čímž porušila Obecnou část pravidel pro žadatele a příjemce v rámci Operačního programu Zaměstnanost (dále také „obecná část pravidel“). Důsledkem toho nedošlo k uskutečnění řádného výběrového řízení na školitele vzdělávacích aktivit (porušení kapitoly 20.3 obecné části pravidel). Tímto jednáním tedy žalobkyně neoprávněně použila poskytnuté peněžní prostředky podle § 3 písm. e) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), a porušila rozpočtovou kázeň podle § 44 odst. 1 písm. b) téhož zákona.
3. Na základě následného odvolání žalobkyně žalovaný změnil platební výměry tak, že celkovou výši odvodu za porušení rozpočtové kázně snížil na částku 265 200 Kč, tedy na polovinu. Ve zbytku nechal platební výměry beze změny.

II. Řízení před soudem

4. Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně brojila žalobou. Namítla, že předmět zakázky rozdělila na samostatná plnění z důvodu, že ze strany poskytovatele (e-mailem ze dne 28. 6. 2017) došlo k ujištění správnosti takového postupu. Tuto skutečnost rovněž posilovalo to, že mezi žalobkyní a poskytovatelem došlo k uzavření příslušných dohod. Poskytovatel podmínil uzavření dohod absencí rozporů mezi žalobkyní provedeným výběrem a zákonem č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, a obecnou částí pravidel. Nadto se konkrétního ujištění žalobkyni dostalo před ukončením projektu či vyplacením dotace, tedy v průběhu realizace projektu. Klíčové podle žalobkyně bylo uzavření dohod, nikoliv formální datování uzavřených smluv. Žalobkyně poukázala na to, že to byl sám poskytovatel, kdo dal podnět správci daně k provedení daňové kontroly, a to skoro po čtyřech letech. Žalobkyně tak měla za to, že došlo k naplnění předpokladů pro založení legitimního očekávání ve správnost jejího postupu. Pokud by poskytovatel upozornil žalobkyni na nesprávnost takového postupu, k porušení rozpočtové kázně by nedošlo. Orgány finanční správy dospěly k závěru, že se jednalo o zjevné porušení rozpočtové kázně. Žalobkyně nicméně zdůraznila časový odstup od poskytnutí dotace a zahájení daňové kontroly. Pokud by se jednalo o zjevné porušení nemělo nic bránit tomu, aby odvod byl žalobkyni vyměřen mnohem dříve. Žalobkyně tedy v důsledku veškerých uložených sankcí musí zaplatit částku 455 179 Kč, což představuje téměř 86 % poskytnuté dotace.
5. Žalovaný považoval žalobu za nedůvodnou. E-mail ze strany poskytovatele byl zohledněn jako okolnost svědčící ve prospěch žalobkyně v rámci stanovení výše odvodu. Nadto skutečnosti uvedené v e-mailu nebylo možné vyhodnotit jako závazný požadavek na snížení částek za jazykové kurzy pod 400 000 Kč. Jednalo se spíše o upozornění. E-mail byl přitom v rozporu s podmínkami stanovenými v obecné části pravidel, se kterými byla žalobkyně prokazatelně seznámena, a dobrovolně se je zavázala dodržovat. Dále žalovaný shrnul, že nebyly kumulativně splněny všechny předpoklady pro založení legitimního očekávání na straně žalobkyně. Poukázal také na to, že e-mail byl odeslán dne 28. 6. 2017, nicméně smlouvy na jednotlivé vzdělávací aktivity byly s dodavatelem uzavřeny dne 19. 6. 2017, tedy 9 dnů před zasláním e-mailu. Na věci ani nic neměnila doba, která uběhla od

poskytnutí dotace a následně učiněné kontroly. Žalobkyně jakožto příjemkyně dotace je povinna strpět případnou kontrolu ze strany správních orgánů, přičemž nelze dopředu určit, kdy ke kontrole dojde. Žalobkyni mohlo v souvislosti s odvodem vzniknout časové penále za prodlení, přičemž úrok z prodlení se u odvodu za porušení rozpočtové kázně neuplatní.

III. Posouzení věci

6. Žaloba není důvodná. V řízení před orgány finanční správy bylo prokázáno, že žalobkyně rozdělila předmět zakázky (vzdělávací kurzy v AJ a NJ) na 10 samostatných plnění. Tím porušila obecnou část pravidel, čímž porušila rozpočtovou kázeň. E-mail od poskytovatele nemohl u žalobkyně založit legitimní očekávání ve správnost jejího postupu. Legitimní očekávání jí nemohlo vniknout ani na základě jiného jednání či spíše nejednání ze strany poskytovatele dotace, na které žalobkyně poukázala. Orgány finanční správy tak postupovaly po právu, když žalobkyni vyměřily odvod za porušení rozpočtové kázně v přiměřené výši.

Okolnosti případu žalobkyně

7. Žalobkyně žádala o dotaci v rámci projektu Podpora odborného vzdělávání zaměstnanců II. Její žádosti (celkem 10) byly poskytovatelem schváleny dne 24. 5. 2017. Následně dne 19. 6. 2017 uzavřela žalobkyně s dodavatelem 10 smluv na jednotlivé vzdělávací kurzy v AJ a NJ. Dle uzavřených smluv měla předpokládaná hodnota vzdělávacích kurzů činit částku 736 000 Kč bez DPH (368 000 Kč celkově za kurz v jednom jazyce). Následně v měsíci červenec a srpen 2017 uzavřela žalobkyně 10 dohod s poskytovatelem o poskytnutí dotace na vzdělávací kurzy, na jejich základě byla žalobkyni poskytnuta dotace v celkové výši 530 400 Kč.
8. Jelikož předpokládaná hodnota zakázky činila částku 736 000 Kč (tedy více než 400 000 Kč bez DPH), byl zadavatel povinen postupovat dle kapitoly 20.5.2 obecné části pravidel, tedy provést řádné výběrové řízení. To nicméně provedeno nebylo. Orgány finanční správy tak dospěly ke správnému závěru, že žalobkyně v rozporu s obecnou částí pravidel rozdělila předmět zakázky na samostatná plnění, neprovedla řádné výběrové řízení, tudíž porušila rozpočtovou kázeň.

Porušení zásady legitimního očekávání

9. Žalobkyně nerozporevala, že v rozporu s obecnou částí pravidel rozdělila předmět zakázky na samostatná plnění, čímž nedošlo k řádnému uskutečnění výběrového řízení. Jen pro stručnost tedy soud opakuje, že jazykové kurzy pro zaměstnance žalobkyně byly uskutečněny v sídle žalobkyně jedním dodavatelem na základě smluv uzavřených 19. 6. 2017 v průběhu devíti měsíců. Předmět plnění tedy představoval jeden funkční celek s věcnou, místní i časovou souvislostí jednotlivých částí.
10. Argumentace žalobkyně byla založena výlučně na tom, že tímto způsobem postupovala na základě ujištění ze strany poskytovatele dotace. Tím mělo dojít k založení legitimního očekávání ve správnost jejího postupu. S tím se soud neztotožnil.
11. Soud předně zdůrazňuje, že za dodržení všech podmínek dotace jsou odpovědní výlučně příjemci dotace. Skutečnost, že poskytovatel dotace opomněl upozornit na nesrovnalosti při provádění dané akce, nevylučuje ani neomezuje odpovědnost příjemce dotace. Opačný výklad by vedl ke stavu, kdy by byl příjemce dotace zbaven veškeré odpovědnosti za nesrovnalosti, které nebyly oznámeny poskytovatelem (srov. rozsudek NSS č. j. 10 As

10/2014-43 ze dne 17. 7. 2014, odst. 28, č. j. 9 Afs 441/2018-52 ze dne 25. 11. 2020, odst. 43). Nelze tudíž přisvědčit žalobkyni, že pokud by ji poskytovatel upozornil na nesprávnost jejího postupu, k porušení rozpočtové kázně by nedošlo. Jinými slovy, taková povinnost poskytovatele netížila, žalobkyně za porušení rozpočtové kázně odpovídá sama.

12. Příjemce dotace se nicméně může dovolávat zásady legitimního očekávání. Žalovaný v napadeném rozhodnutí v odst. 37 shrnul tři základní předpoklady, které musí být kumulativně splněny, aby mohlo dojít k založení legitimního očekávání. (1) Konkrétní ujištění ze strany příslušného orgánu, že je postup příjemce dotace v souladu s pravidly poskytnuté dotace. (2) Poskytnutí tohoto konkrétního ujištění před ukončením projektu či vyplacením dotace, tj. v průběhu realizace projektu. (3) Příjemce dotace se při nakládání s veřejnými prostředky nedopustí zjevného porušení platné právní úpravy či podmínek rozhodnutí o poskytnutí dotace (srov. rozsudky NSS č. j. 1 Afs 15/2012-38 ze dne 15. 8. 2012, č. 2713/2012 Sb., č. j. 6 Afs 246/2018-32 ze dne 20. 2. 2019, odst. 32, č. j. 6 Afs 253/2020-46 ze dne 15. 2. 2021, odst. 18, č. j. 4 Afs 98/2024-100 ze dne 14. 11. 2024, odst. 30–32).
13. Bude se tedy zpravidla jednat o situaci, kdy příjemce dotace neví, jak má přesně postupovat, a proto se obrátí na poskytovatele dotace, aby mu určitý postup poradil nebo výslovně příjemcem navržený postup potvrdil jako souladný s pravidly poskytnuté dotace. Pokud pak příjemce v souladu s takto daným ujištěním jedná, má být chráněno jeho legitimní očekávání (srov. rozsudek NSS č. j. 5 Afs 296/2022-34 ze dne 31. 1. 2024, odst. 35).
14. Žalobkyně svou argumentaci opírala zejména o e-mail, jež obdržela od pracovnice poskytovatele dne 28. 6. 2017. V e-mailu je uvedeno:

Dobrý den, pane L.,

Po sečtení částek jazykových kurzů byla zjištěna celková cena: AJ – 552 000,- Kč

NJ – 552 000,- Kč.

Pokud nechcete provést velké výběrové řízení, měl byste se dostat pod částku 400 000,- Kč bez DPH viz článek z Obecné části pravidel pro žadatele a příjemce v rámci OPZ, strana 155, kap. 20.5.1, které posílám přílohou.

S pozdravem a přáním pěkného dne

15. Ve shodě s orgány finanční správy soud nesdílí názor žalobkyně, že e-mailem se jí dostalo konkrétního ujištění o tom, že může předmět zakázky rozdělit na samostatná plnění, a tudíž neprovést výběrové řízení. Z obsahu e-mailu *výslovně* vyplývá pouhé upozornění, že pokud nechce žalobkyně provést velké výběrové řízení, musí celkovou cenu snížit pod částku 400 000 Kč bez DPH. K tomu zároveň pracovnice odkázala na příslušnou kapitolu obecné části pravidel, kterou dle přílohy e-mailu žalobkyni rovněž zaslala. O rozdělení zakázky na samostatná plnění pracovnice v e-mailu nehovoří, tedy ani takový postup nepotvrzuje.
16. Soud zdůrazňuje, že ve správním spisu není založena žádná komunikace mezi žalobkyní a poskytovatelem předcházející e-mailu ze dne 28. 6. 2017. Z ničeho tak nevyplývá, že by se žalobkyně dotazovala poskytovatele, zda je její postup souladný s pravidly poskytnuté dotace (srov. cit. rozsudek č. j. 5 Afs 296/2022-34, odst. 35). Nebyl tedy prokázán (ani

tvrzen) kontext, který by mohl být významný pro výklad sdělení pracovnice poskytovatele dotace.

17. Soud dále ve shodě s orgány finanční správy připouští, že toto e-mailové sdělení lze samo o sobě vnímat dvěma způsoby, a je tedy matoucí: (a) Pracovnice poskytovatele dotace zřetelně oddělila částky odpovídající kurzům jednotlivých jazyků; to lze pochopit jako implicitní sdělení, že jde o dvě samostatné zakázky, jejichž předmětem je plnění v podobě výuky konkrétního jazyka. Stručně řečeno, jde o zakázku na výuku německého jazyka a zakázku na výuku anglického jazyka, přičemž limit 400 000 Kč se vztahuje k zakázce výuky každého z těchto jazyků samostatně. (b) Stejně tak ale lze sdělení pracovnice poskytovatele dotace vnímat jen jako prosté připomenutí, že rozhodným limitem je 400 000 Kč, zatímco stávající předpokládaná hodnota zakázky je $2 \times 552\,000$ Kč; rozepsání částek mezi anglický a německý jazyk je v tomto pohledu provedeno jen z důvodu (zdánlivě) větší sdělnosti a přehlednosti.
18. Informace ze strany pracovnice poskytovatele dotace tak umožňuje dvojí výklad. Upřednostnění některé z těchto výkladových variant není možné, neboť jsou si v zásadě rovnocenné a není znám žádný upřesňující kontext. Ve skutkových poměrech nynějšího případu je proto třeba se ptát, zda lze *nejednoznačnou informaci s možným implicitním významem* považovat za *konkrétní ujištění* o (s)právnosti postupu žalobkyně.
19. Odpověď na takto položenou otázku se nabízí: možné to není. Judikatura je ustálena na tom, že ujištění musí být konkrétní a kvalifikované (vážné), což je typicky splněno u výslovných ujištění daných na základě dotazu příjemce dotace (srov. cit. rozsudek č. j. 5 Afs 296/2022-34, odst. 32). Za toho stavu nelze sporný e-mail považovat za ujištění, že snížení hodnoty kurzů za jednotlivé jazyky pod 400 000 Kč je v souladu s pravidly pro poskytnutí dotace. Žalobkyně jistě mohla nabýt dojem, že právě toto se jí pracovnice poskytovatele dotace *snaží sdělit*. Tento dojem se nicméně zakládal jen na *možné interpretaci, nikoliv výslovném sdělení*, a to za současného ignorování jiného možného významu sdělení (srov. přiměřeně rozsudek NSS č. j. 6 Afs 46/2023-29 ze dne 23. 5. 2024, odst. 18).
20. Žalovaný tedy po právu konstatoval, že konkrétní ujištění ve věci žalobkyně není dáno. Nejednoznačnost e-mailu proto správně zohlednil až jako okolnost svědčící ve prospěch žalobkyně v rámci stanovení výše odvodu, který z toho důvodu snížil na polovinu.
21. Za toho stavu nejsou splněny podmínky pro existenci legitimního očekávání hodné právní ochrany, neboť výše uvedené podmínky musí být dány zároveň. V této věci však již první podmínka není splněna. Nadto je existence konkrétního ujištění i jedním z předpokladů pro splnění druhé podmínky vzniku legitimního očekávání.
22. Ke zbylým podmínkám se soud proto vyjádří jen nad rámec nezbytného; při nesplnění první podmínky to pro posouzení věci již nemá rozhodující význam (srov. rozsudky NSS č. j. 7 Afs 36/2024-27 ze dne 11. 10. 2024, odst. 23; č. j. 3 Afs 95/2022-43 ze dne 26. 4. 2024, odst. 17).
23. Pro účely toho argumentu bude pracovně vycházet z toho, že e-mail pracovnice poskytovatele dotace byl ujištěním: Z rozhodnutí orgánů finanční správy je nejasné, jak posoudily splnění druhé podmínky, tj. poskytnutí „konkrétního ujištění“ *před ukončením projektu či vyplacením dotace*, tj. v průběhu realizace projektu. Žalovaný tuto podmínku hodnotí neurčitě jako splněnou s výhradou (odst. 35 a 37 napadeného rozhodnutí), oproti

tomu ve vyjádření k žalobě ji jasně hodnotí jako splněnou (s výhradou stran neexistence konkrétního ujištění).

24. Soud o tom uvážil tak, že ve věci bylo skutkově nesporné, že žalobce uzavřel smlouvu s dodavatelem ještě před obdržení sporného e-mailu, ale ještě před přijetím dotace. Taková situace může mít vliv na očekávání správnosti vlastního postupu, neboť k nesprávnému (protiprávnímu) jednání došlo před údajným ujištěním, takže jednání žalobkyně nemohlo být *ex ante* motivováno tímto ujištěním (srov. cit. rozsudek NSS č. j. 1 Afs 15/2012-38, odst. 33). V poměrech souzeného případu je nicméně zřejmé, že žalobkyně po přijetí e-mailu snížila cenu zakázky, tedy jednala v návaznosti na tento e-mail a měla tedy *prima facie* možnost – byť zpětně – ještě ovlivnit soulad s pravidly pro poskytnutí dotace. Za toho stavu byla splněna druhá podmínka existence legitimního očekávání, tedy ujištění ze strany poskytovatele dotace ještě před jednáním žalobkyně porušujícím dotační podmínky, resp. před vyplacením dotace.
25. Třetí podmínkou vzniku legitimního očekávání je absence *zjevného porušení* platné právní úpravy či podmínek rozhodnutí o poskytnutí dotace. V tom to ohledu vzniká otázka, zda požadavek *zjevného* porušení je požadavek na *kvalitu poznání* rozporu, tj. míru jeho *evidentnosti*, tak jak je tomu obvyklé v hmotněprávních i procesních předpisech¹, nebo zda jde o požadavek *intenzity (míry)* rozporu, tj. otázka kvality samotného rozporu jako předmětu poznání.
26. S ohledem na účel tohoto požadavku, tj. že zjevnost porušení vylučuje legitimní očekávání na základě existujícího konkrétního ujištění, však lze předpokládat, že zjevnost porušení je třeba vykládat spíše jako *evidentnost* rozporu, nikoliv míru rozporu. Tomu by nasvědčoval již rozsudek Soudního dvora ve věci Sideradria v. Komise 67/84 ze dne 12. 12. 1985, odst. 21 (srov. i poslední odstavec bodu 3 souvisejícího stanovisko generálního advokáta). V něm je zdůrazněna *vědomost* příjemce dotace o porušení pravidel ve smyslu její očividnosti, nikoliv intenzita tohoto porušení. Soudní dvůr tuto terminologii používá i nadále (srov. rozsudek ve věci *Vereniging Nationaal Overlegorgaan Sociale Werkvoorziening a další* C-383/06 až C-385/06 ze dne 13. 3. 2008, odst. 56: *manifest infringement; offensichtliche Verletzung; oczywisty sposób*).
27. Ve vztahu k tomu žalovaný pouze odkázal na porušení podmínek pro přidělení dotace: v odst. 37 napadeného rozhodnutí ani následně nehodnotí *konkrétním* způsobem, zda lze toto porušení hodnotit jako zjevné, či nikoliv. V tom žalovaný pochybil, na posouzení věci to však nemá vliv (srov. výše odst. 22 tohoto rozsudku).
28. Bez významu je důraz žalobkyně na uzavření dohod, což měl poskytovatel podmínit absencí rozporů mezi žalobkyní provedeným výběrem a zákonem o zadávání veřejných zakázek a obecnou částí pravidel. Z faktického uzavření dohod nelze dovozovat ověření (s)právnosti postupu žalobkyně při výběru dodavatele. Jak již bylo řečeno výše za dodržení podmínek poskytnutí dotace odpovídá příjemce dotace, tedy žalobkyně. Náhled prosazovaný žalobkyní by naopak odpovědnost přenesl z ní na poskytovatele dotace.
29. Předpoklady pro založení legitimního očekávání tak v případě žalobkyně naplněny nebyly. Žalobkyni se konkrétního ujištění o (s)právnosti jejího postupu od poskytovatele dotace nedostalo.

¹ Obecně srov. Pulkrábek, Z. „Zjevný“ v občanském zákoníku. Právní rozhledy. CH. Beck 2015, č. 1. Str 1–5.

Časový odstup od poskytnutí dotace a zjištění porušení rozpočtové kázně

30. Žalobkyni byla poskytnuta dotace ze státního rozpočtu České republiky a Evropského sociálního fondu. Úřad práce jakožto poskytovatel dotace byl povinen provádět kontrolu plnění závazků žalobkyně ve smyslu zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole) (viz čl. VI.1 dohod). Poskytovatel dotace tedy provádí kontrolu plnění účelu dotace, naopak správce daně provádí kontrolu dodržování rozpočtové kázně. Výhradní působnost v oblasti prověřování a zjišťování porušení rozpočtové kázně má správce daně v rámci daňové kontroly, přičemž není při výkonu této své působnosti vázán obsahem výstupů kontrol poskytovatele dotace, příp. jiných státních institucí (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Afs 334/2016-42 ze dne 10. 5. 2017, odst. 13).
31. Bylo tedy plně na správci daně, zda shledá porušení rozpočtové kázně, či nikoliv. Časový odstup od poskytnutí dotace a následně učiněné daňové kontroly (tedy odstup 4 let) na věci nic neměnil. Odvod a penále lze totiž vyměřit do 10 let od 1. ledna roku následujícího po roce, v němž došlo k porušení rozpočtové kázně (§ 44a odst. 11 věty páté zákona o rozpočtových pravidlech).

Výše odvodu

32. Předmětem nynějšího řízení je rozhodnutí o stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně. Poukazuje-li žalobkyně na celkovou výši částky, kterou v důsledku stanovení odvodu musela zaplatit (tedy včetně penále), lze k tomu uvést, že soud v rámci tohoto řízení může přezkoumat pouze výši odvodu uloženou napadeným rozhodnutím. Penále za prodlení s odvodem je předmětem samostatného správního rozhodnutí, a tedy případně i předmětem samostatné správní žaloby (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS č. j. 6 Afs 292/2018-39 ze dne 28. 1. 2025).
33. Žalobkyni byl původně vyměřen odvod v celkové výši 530 400 Kč, tedy ve výši poskytnuté dotace. Žalovaný však částku snížil na polovinu, tedy na 265 200 Kč. Dle žalobkyně byla částka vyměřeného odvodu stále vysoká. Tomu soud nepřisvědčil.
34. Žalovaný v odst. 45–51 napadeného rozhodnutí řádně shrnul své úvahy ohledně výše odvodu, na které soud v podrobnostech odkazuje. Soud se ztotožnil s žalovaným, že jednáním žalobkyně došlo k zamezení hospodářské soutěže, neboť neproběhlo žádné výběrové řízení. Důsledkem toho mohlo dojít k ovlivnění účasti jiných potenciálních uchazečů (dodavatelů), počtu předložených nabídek a jejich ceny, tedy k potenciálnímu ovlivnění výsledku zakázky a výběru nejvhodnější nabídky. Jednalo se o pochybení velmi závažné. Dále žalovaný zohlednil skutečnost, že rozdělením zakázky na samostatná plnění žalobkyně účelově dosáhla finančních limitů pro zakázky, v jejichž rámci nebylo nutné provádět výběrová řízení. Zároveň svým jednáním porušila základní zásady zadávání veřejných zakázek.
35. Na druhé straně žalovaný přihlédl i k okolnostem svědčících ve prospěch žalobkyně (došlo k naplnění stanoveného účelu – vzdělávací kurzy byly realizovány; zároveň byly realizovány ve stanovených termínech; dotace byla využita na projekt, na který byla určena; náklady spojené se vzdělávacími kurzy byly uhrazeny žalobkyní před poskytnutím dotace a rovněž byl zohledněn obsah e-mailu ze dne 28. 6. 2017).

36. Žalovaný tedy okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch žalobkyně porovnal a podle toho odpovídajícím způsobem uvažil o výši odvodu, kterou soud nepovažuje za nepřiměřeně vysokou.

IV. Závěr

37. Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že žalovaný správně posoudil rozhodné právní otázky a jeho rozhodnutí netrpí vadami řízení. Žalobu proto zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 21. února 2025

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu